

PRZEGLĄD Kujawskie

Prenumerata:
na miejscu mk.
12.500, na prow.
mk. 14.375. Za
odnoszenie do
domu dolieży się
1500 mk.
Ogłoszenia za
wiersz nonparel.
Pierwsza strona
450 mk., druga i
trzecia 350 mk.
czwarta 8-lamo-
wa 150 mk. Ogł.
drobne po 200 m.
za wyraz, tłust.
druk podwójnie.
Najm. ogł. 2000
mk. Dla zagran.
ceny o 200 proc.
wyższe.

Redakcja: Księgarnia Powsteczna, ul. Brzeska № 4. — Redakcja i Administracja otwarta od g. 10 r. do 3 i od 5 do 6 wiecz.
Redakcja rękopisów: Biblioteka Wojskowa, D. O. K. VIII, Toruń.
Redaktor: [imię nieczytelne]
Adres: [imię nieczytelne]
Zwraca; nadsyłane bez oznaczenia honorarium uważa za bezpłatne; prosz, by pisane były po jednej stronie. Ogłoszenia przyjmow. są do g. 12
DZIENNIK, OPRÓCZ NIEDZIEL I ŚWIĄT, OD GODZINY 2-EJ DO 3-EJ PO POŁUDNIU. — TELEFON REDAKCJI 26, N. P. K. O. 61.783.

Sprzedż towarów konsumpcyjno-spożywczych oraz świec kościelnych

A. POSTOLSKI WŁOCŁAWEK,
UL. 3-go MAJA 26
Nadeszły świece woskowe kościelne
różnych rozmiarów. Ceny umiarkowane. Polecam się W. Ks. proboszczom
oraz prefektom szkół. Przy zakupywaniu świec do pierwszej Komunii Sw.
odliczam pewien procent.

Kupujcie u chrześcijan!
Sklep Bławatno-Galanteryjny
Fr. KRZEMIŃSKIEGO
pl. Gen. Dąbrowskiego Nr. 6
poleca wszelkiego rodzaju towary
po cenach najniższych.

KSIĘGARNIA POWSZECHNA
I DRUKARNIA DIECEZJALNA
WŁOCŁAWEK, BRZESKA 4
POLECA
ŚWIECE
dla kościołów i do pierwszej Ko-
munii św. w różnych wielkościach
z naturalnego wosku, półwoskowe,
stearynowe kościelne i woskowe
dekoracyjne.
Dla kościołów ceny hurtowe.

Zawiadomienie.
Kawiarnia i Mleczarnia
moja przy ul.
3-go Maja Nr. 15
zaopatrzona została na se-
zon letni w zsiadłe mleko,
śmietankę oraz różne pro-
dukta mleczne. Dostać
można w każdej porze po
cenach przystępnych.

Listy z Poznania.

(Od własnego korespondenta)

Przegląd Targu Poznańskiego.
II.
Hale na placu prez. Drwęskiego.
Przy samem wejściu spotykamy się
z przemysłem precyzyjnym, który
z braku odpowiednich sił fachowych
znajduje się w stanie organizowania.
Dotyczy to zwłaszcza ceramiki, która
posiada już zupełnie swoiste cechy.
Jedną z wybitniejszych firm z tej dzie-
dziny jest fabryka „Keramos” z Cho-
dzieży, zatrudniająca 700 robotników
i wyrabiająca bardzo ładne serwisy
stołowe, chodniki i t. p.
Z wyrobów platerowych pierwsze
miejsce zajmują bezwzględnie firmy
warszawskie i to: „Bracia Henneberg”,
„Jan Szulz”, jak również „Stanisław
Ewentów” z Warszawy. Również bar-

dzo ładne wyroby wystawia firma p.
Mirowskiego, przyczem gustownie zro-
bione ze spiżu odbicia Hallera, Dmow-
skiego i Korfantego, cieszyły się zna-
czną frekwencją, nawet wśród deta-
listów, którym sam p. Mirowski po
nizkich cenach towar odstępował.
Na zakończenie tego działu zwró-
cić należy uwagę na wyroby firmy
„Krasnoludek” z Bydgoszczy, wyrabia-
jącej bardzo artystyczne zabawki
z drzewa według własnego pomysłu,
ale przy pomocy maszyn. Wyroby
tej firmy cieszą się powodzeniem nie
tylko w kraju, ale również i zagranicą,
a zwłaszcza we Francji, której przed-
stawiciele poczynili znaczne zakupy.
W następnej z kolei sali rozłożyli
się fabrykanci skórzani, których wy-
stawione eksponaty budziły ogólny
podziw wśród zwiedzających. Jeszcze
jednakże większe zdumienie i sensację
wywołały zbytnio wygórowane ceny,
którymi częstowano zbyt ciekawych.
Do jednej z największych garbarni
należy firma Grabski, Jescheck i S-ka,
wyrabiająca pasy zapędowe, chromowe
i dębowe, oraz skóry meblowe, zam-
szowe, podeszwowo i rymarskie. To-
wary jej znajdują nabywców zagranicą,
a zwłaszcza w Niemczech i Rumunji.
Za skórami rozpościera się prze-
mysł chemiczny, którego oparcia po-
szukują rolnictwo oraz obrona pań-
stwa. Dotychczas bowiem u nas i we
Wschodniej Europie panował wszech-
władnie przemysł niemiecki, który do-
pieró teraz ustępuje miejsca polskiemu.
Na obecnych Targach wysuwa się
na pierwszy plan Chorzowska Fabry-
ka Związków Azotowych na Śląsku,
na której czele stoi dziś prof. Mości-
cki i kieruje z niebywałą energią
i umiejętnością zakładem. Fabryka
ta zużywa dziennie 50,000 kilowatów
energii elektrycznej, 6,500 mtr. kub.
wody, 120 wagonów węgla, 25 wa-
gonów koksu, 18 wagonów wapna,
a produkuje dziennie 33 wagony azot-
niaku, który służy pod uprawę roli i za-
stępuje w zupełności saletrę chilijską.
Poważną rolę odgrywają również
fabryki superfosfatów, jak dr. Romana
May'a oraz wytwornia chemiczna „Ak-
wanitu” i „Towarzystwo Akcyjne Bar-
cikowski i S-ka”. Pokazną ilość miejsc
zajęły również eksponaty perfumowe
i apteczne oraz medyczne. Znaczną
frekwencją, zwłaszcza właścicieli aptek
i składów aptecznych, cieszyły się wy-
roby „Medycyny”, Towarzystwa Akc.
z siedzibą w Poznaniu przy ul. Kan-
taka № 10. Polecić też ją należy go-
rąco właścicielom aptek na Kujawach

jako firmę solidną i odstępującą towar
po cenach niezbyt wygórowanych.
Za pertumami i lekami medycznymi
umieściły się zakłady kartograficzne,
fabryki zabawek, wreszcie wyroby
meblarskie, fabryki likierów, czekolad
i pierników.
Z zakładów kartograficznych za-
sługuje na wzmiankę firma p. Rozynka
w Poznaniu, która bardzo gustownie
i starannie wykonywuje różnego ro-
dzaju mapy, plany i rozkłady jazdy.
O wiele gorzej przedstawia się
przemysł zabawkarski, opanowany zu-
pełnie przez międzynarodowe żydow-
stwo, które też pospieszyło na Targ
gremjalnie, aby zadokumentować swoją
potęgę. Zaledwie zdołałem znaleźć
jedną firmę polską ze Śląska Cieszyń-
skiego, która nie znajduje się w za-
leżności od kapitałów żydowskich
i której wyroby mają, rzecz zrozumiałą,
dostateczne powodzenie. Przytem
trzeba nadmienić, że firma ta: „An-
toni Gluszek” w Bielsku na Śląsku,
posiada oprócz krokieców oraz róż-
nych przyborów kościelnych, wyrób
żołnierzy ołowianych na wielką skalę
i może śmiało konkurować z żydami
z Łodzi i Nalewk. Kupcy polscy
mogliby wreszcie też zaniechać kupo-
wać te wyroby u największych wro-
gów państwa polskiego, a skierować
się z zamówieniami do tej firmy, która
zasługuje na to, aby ją poprzeć.
O wyrobach meblarskich nie będę
szeroko się rozwodził, stwierdzą tylko,
że wystawy wszystkich wytworców nie
różniły się niczem między sobą. W
każdym było kilka foteli, kanapa, łóżko
podwójne i umywalnia. Wystawiała
natomiast pianina „Wielkopolska firma
Drygas” z siedzibą w Poznaniu, a cena
sztuki wynosiła 14 milionów. Firma
ta, chcąc widocznie uprzyjemnić go-
ściom pobyt na Targach, ściągnęła
jakąś fuszerkę, która wygrywała z ta-
kami fałszami na dobrze coprawda
nastrojonym fortepianie, że nawet
każdy profan mógł się poznać.
Na samym końcu hali znajdowały
się wreszcie wyroby likierowe i winne,
reprezentowane przez takie firmy, jak
Kasprowicz, Kantorowicz, Kujawa,
Bols i Frankopol. Oprócz tych była
jedyna tylko fabryka win owocowych
i to nawet z Kujaw, bo p. Henryka
Makowskiego z Kruszwicy. Wina tej
firmy, jak białe: wytrawne i słodkie,
czerwone i portwein mogą śmiało za-
równo pod względem jakości jak
i mocy konkurować z węgierskimi,
zwłaszcza, że cena ich nie jest zbyt
wygórowana i w porównaniu do cen
likierów wynosi 30%.
W końcu należy jeszcze wspom-
nieć o jednym fakcie bardzo donio-
słym, a mianowicie o zupełnem od-
sobnieniu kupców żydowskich. Boj-
kot żydów nie istnieje tylko na pa-
pierze, jak myślą o tem żydzi, ale
w rzeczywistości. Kramiki żydowskie

świeciły pustkami do tego stopnia, że
żydzi, nie mając co do roboty, z nu-
dów siedzieli w restauracji. Ze firmy
nasze liczą się z opinią publiczną,
a zwłaszcza z prasą i boją się ogło-
szenia na czarnej liście, świadczy fakt
następujący: W ub. roku niżej pod-
pisany umieścił w „Kurjerze Poznań-
skim” wzmiankę w recenzji z Targu,
że jedna z poznańskich firm zakupiła
cały szereg zabawek u żyda W. z War-
szawy, przyczem zagrożono jej opu-
blikowaniem w razie powtórzenia ob-
stalunku. Groźba ta pomogła i dzi-
siał firma ta zrobiła obstalunek nie
u żyda W., ale u katolika p. Gluszka
z Bielska. Vivant sequentes!
Tak więc bojkot żydów, zainicjo-
wany po wyborze ś. p. Narutowicza,
a powiększony po śmierci ś. p. Eli-
gusza Niewiadomskiego i po zamor-
dowaniu ks. Budkiewicza, święci już
dzisiaj tryumfy. Polityka nacjona-
listyczna zwyciężyła na całej linii, bijąc
nie tylko żydów, ale sprzymierzona
z nimi klikę masonsko-lewicową rządu
na glinianych nogach, ostatniego le-
wicowego, jaki istnieje w Polsce.
Społeczeństwo narodowe powinno
też nie pozwolić, aby dotychczas wy-
grane atuty zostały zmarnowane, a da
Bóg, że na Targach Wschodnich we
Lwowie żydzi wogóle nie będą mieli
po co przyjeżdżać. St. Billewicz.

Słońce wśród walk politycznych.
„Robotnik” z dnia 1-go maja za-
niósł modlitwę błagalną do Słońca o
czerwone „święto”. Na pozór po-
godę na przypadające w tymże dniu
krotochwilną, przecież wyrażająca
silne pożądanie, brzmi ona tak:
„Towarzyszu Słońce! Dzisiaj na-
sze święto! Nasze i Twoje wspólne
święto... Spraw, by to nasze święto
wypadło wspaniale! Weź udział w na-
szem święcie! Nie żałuj nam Swych
jasnych promieni! Niech one opro-
mienią nasze sztandary.
„Przecież my robotarze i Ty robo-
ciarz. Przecież to także Twoje święto,
stary, wielki Towarzyszu Słońce!”
Sw. Franciszek z Asyżu nazywał
Słońce bratem. Napisał nawet hymn
do Słońca. Jak tego wymaga język
partyjny demokracji czerwonej, „Rob”
nazwał je towarzyszem. Atoli poza
tą powierzchowną analogią, pomię-
dzy obu temi faktami zachodzi głę-
boka, a ciekawa, różnica. Sw. Fran-
ciszek traktował Słońce jako świetne
stworzenie Boże, będące obra-
zem swego Stwórcy. Ateistyczny
„Rob” modli się do Słońca, jakoby
bóstwa; przytem, w myśl radykalizmu
równościowego, któremu hołduje, pod-
ciąga je pod swój strychulec towa-
rzyszowski, podobnie, jak to z samym
Panem Bogiem uczyniła „żywa”, zbol-
szewiczona cerkiew.
Niestety, modlitwa organu między-
narodówki proletarjackiej, z żydowski-
mi nababami na czele, zrobiła fatalne
fiasko. Słońce nie tylko nie rozczu-
liło się tą rozczulającą modlitwą, ale
skryło się właśnie w dniu 1-ym maja
za grubą chmur opone, sięjącą drob-
nym, gęstym kapuśniaczkim.

